

Møden: Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa en videre Debat om dette Lovforslag, som vi jo have drøftet udførlig i Fjor. Hvad der da gav Anledning til Divergens, var egentlig ikke selve Skatten, men Skattens Anvendelsesmaade, om den skulde anvendes til sociale Reformer, eller om den skulde anvendes til Nedsættelse af Tolden paa Forbrugsartikler; men det forekommer mig ikke, at der er nogen Anledning til at komme ind derpaa, da dette Lovforslag jo aldeles ikke indeholder nogen Bestemmelse derom. Det vil være paa et andet Omraade, at dette Spørgsmaal skal drøftes. — Med Hensyn til selve Skatten var der jo i Fjor en Sondring i Anstuelserne om Størrelsen, om det skulde være 7 eller 10 Kr., men da vi i Fjor erklærede os villige til for Enighedens Skyld at gaa ind paa en højere Sat, er der heller ikke paa dette Omraade nogen Grund til at komme ind paa nogen Diskussion derom.

Det Spørgsmaal, som min ærede Kollega bag ved (Tvede) drøftede, var ogsaa noget, som i Fjor var drøftet i Udvalget, og som vi paa ingen Maade ville undslaa os for at tage op til fornyet Overvejelse, for saa vidt Anledning dertil maatte fremkomme, men jeg skønner nu ikke andet, end at der kun kan være Tale om enkelte Punkter efter de Forandringer, som ere foretagne i Lovforslaget med Hensyn til Straffens Størrelse, hvor jo den højtærede Finansminister har foreslaaet en Forhøjelse og tillige har holdt en beskyttende Haand over de Angivere, som vi i Fjor ikke havde saadan hynderlig Sympati for. — Princippet er der ikke noget at sige til. Vi vise disse næringsdrivende en kvalificeret Tillid, og saa maa ogsaa Følgen deraf være, at naar de gøre Brud derpaa, saa de en kvalificeret Straf. De to Ting hænge nøje sammen, og jeg finder ikke, at der er noget at indvende derimod.

I øvrigt maa jeg maasse hængte Lejligheden til at sige, at den Forbindelsesmaade, som den højtærede Finansminister har foreslaaet imellem disse to Lovforslag, er noget nyt og ikke ganske i Overensstemmelse med, hvad vi i dette Ting tidligere have holdt paa, og jeg skal derfor for mit Vedkommende gøre et Forbehold med Hensyn til denne Forbindelsesmaade.

Stilling: Naar jeg kan stemme for det foreliggende Forslag og anbefaler det høje Ting at gaa med dertil, sker det af de modsatte Grunde af det, som det ærede 5te Medlem fra 7de Kreds (Madsen-Mjygdal) ansøgte. Jeg kan ikke indse, at de indirekte

Skatter, saaledes som det ærede Medlem siger, ere uretfærdige, og at de føles haardt af Befolkningen. Tværtimod, jeg tror, at den Sat, som retter sig efter Forbruget, er noget af det, man nemmest kommer over; ganske vist kan en Formue- og Lejlighedsstat efter stigende Skala, som han ansøgte — men den staar ikke i Forbindelse hermed — være retfærdig, og jeg kan ogsaa give den min Stemme; men det er jo ikke paa Basis deraf, at vi skulle forhandle om det foreliggende Forslag. Jeg kan saa meget mere gaa med hertil, som det forekommer mig, at, naar man faar Rettelse paa Toldomraadet for Livsforbrugsartikler, saasom Ris, Sukker og Petroleum, altsaa stuffer Befolkningen større Rettelse med Hensyn til det, som man kan sige er dens almindelige Næringsmidler, kunne vi nok være med til at paalægge denne lille Stat, som denne Olfat i Virkeligheden er, saa meget mere som det er min Overbevisning, at den i Virkeligheden ikke vil føles af Forbrugerne. Jeg tror, at de 3 Øre, som blive lagte paa en halv Bajer, hovedsagelig ville blive baarne af Producenter og Forhandlere. Hvor stor Fortjenesten er, se vi jo af Selvbefattningen af Producenter og Forhandlere af bajerst O. — Jeg ser ikke, at det er rigtigt at sige, at det er en Uret, vi gøre mod Købstadarbejderne til Fordel for Landarbejderne. Jeg sagde forleden Dag, at jeg ikke kunde være med til den Betragtning, at Arbejderne bære Hovedparten af denne Sat. Naar der siges, at det er Landarbejderne, der faa Gevinsten paa de andres Befattning, saa vil jeg bede de Herrer erindre, at Brændevinen allerede er beskattet nu, og at altsaa det Næringsmiddel, som Landarbejderne maa antages at have i Brændevinen, allerede nu betaler en Afgift til Staten, som i Grunden er lige saa stor som den, der her foreslaas. Dernæst maa vi lægge Bægt paa, at da der fra det andet Tings Side netop ved Sukker- og Olfatlovens Behandling har vist sig en alvorlig Bestræbelse for at komme til en Forstaaelse paa dette Omraade, saa maa vi give det foreliggende Forslag vor fulde Tilslutning i Haabet om, at vi derved i Virkeligheden kunne opnaa en tilsvarende Toldreform; og vi kunde maasse tillige ved den nye Sat saa en Indtægt, der kunde anvendes til Djemed, vi gerne ville være med til paa alle Omraader, nemlig at være til Hjælp for Arbejderne, enten ved Alderdomsforsørgelse eller paa anden Maade; der kan jo føres Forhandlinger om, hvorledes Indtægten skal anvendes. — For mig staar det saaledes, at en saadan Sat baade er berettiget og tillige en af de Skatter, som